

เอกสารประกอบการประเมิน

नावวโฮมสเตย์

บ้านनावว ตำบลโคกหินแฮ่ อำเภอเรณูนคร

จังหวัดนครพนม

โทร.๐๘๓ ๕๖๓๘๗๔๓

คำนำ

เอกสารเล่มนี้ได้รวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆ ที่เป็นอัตลักษณ์ของบ้านนาบัว ได้แก่สถานที่การท่องเที่ยว วัฒนธรรมประเพณี เรื่องเล่า ผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจ และครัวเรือนที่พักโฮมสเตย์ เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการประเมินเพื่อรับรองบ้านพักโฮมสเตย์ ตามเกณฑ์มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

หวังว่าเอกสารเล่มนี้จะเป็เอกสารที่นำเสนอ ให้ข้อมูลแก่คณะกรรมการได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในการตรวจรับการประเมินในครั้งนี้

คณะผู้จัดทำ

๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒

ข้อมูลพื้นฐานหมู่บ้าน (OTOP Village) ๘ เส้นทาง
หมู่บ้าน นาบัว หมู่ที่ ๕ ตำบลโคกหินแฮ่ อำเภอรณนคร จังหวัดนครพนม

๑ ประวัติของหมู่บ้าน

บ้านนาบัว หมู่บ้านประวัติศาสตร์เสียงปิ่นตก

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๔๓๔ นายจันทร์สอน จิตมัตย์ ประชากรจากบ้านโพนสาวเอ้ ตำบลเรณูนคร อำเภอรณนคร ในขณะนั้น ซึ่งมีพี่น้องร่วมท้องกันมากถึง ๘ คน น้องคนที่ ๒ มีบุตร ธิดามากถึง ๑๐ คน เมื่อต้องการขยายที่ทำกิน จึงได้พาน้องขึ้นมาหาจับจองที่ทำกิน บุกเบิกบริเวณหนองแขว ซึ่งปัจจุบันเป็นทุ่งนา ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้านนาบัว ในเมื่อน้องๆ มีที่ทำมาหากินที่อุดมสมบูรณ์แล้ว ผู้เป็นพี่ชายคือปู่จันทร์สอน จิตมัตย์ ก็กลับไปอยู่ที่บ้านโพนสาวเอ้เหมือนเดิม และให้น้องคนที่ ๒ คือ ปู่ชินจักร จิตมัตย์ พร้อมลูกๆ ๑๐ คน ก่อตั้งบ้านอยู่บริเวณหนองแขว อีกปีต่อมาน้องทั้ง ๖ คนของปู่จันทร์สอน ก็ติดตามมาอยู่ด้วยศูนย์เรียนรู้บ้านนาบัว

ในปี พ.ศ. ๒๔๔๕ ได้มีการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้านขึ้นเป็น คนแรก คือนาย จิตปัญญา แสนมิตร (นายเชียงมั่ง) และสร้างวัดขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๕ โดยการนำของพระเทศ นามพลแสน งานหลักในการสร้างบ้านแปลงเมืองในขณะนั้นคือ การพัฒนาที่ทำกิน เช่นการเบิกถางที่นา ทำสวน เป็นต้น

ในปี พ.ศ. ๒๔๘๑ ได้ก่อตั้งโรงเรียนขึ้นที่ วัดบัวขาว บ้านนาบัว ต่อมาได้ย้ายมาสร้างโรงเรียนแห่งใหม่ทางด้านทิศเหนือของหมู่บ้าน เปิดทำการสอนเรื่อยมา มีนายพอก แลชาติ เป็นครูใหญ่คนแรก ปี พ.ศ. ๒๕๐๘ เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้น จนต้องหยุดทำการสอนชั่วคราว และเปิดทำการสอนต่อมาจนถึงปัจจุบัน

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ได้มีการเคลื่อนไหวทางการเมืองของประชาชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งชาวบ้านในแถบภาคอีสานมีความเชื่อว่าเป็นดินแดนที่มีความยุติธรรมอันเป็นความคิดของคนในแถบภาคอีสานรวมทั้งผู้คนในบ้านนาบัวด้วย ผนวกกับการขับเคลื่อนแนวคิดภายใต้ทฤษฎีทางการเมืองของคาร์ล มาร์กซ์ และวิธีการปฏิวัติของเหมา เจอตง

ผู้เผยแพร่อุดมการณ์จึงได้มีการส่งประชาชนในแถบบริเวณ เรณูนคร ปลาปาก และใกล้เคียง ไปอบรมภายใต้ยุทธศาสตร์พรรคคอมมิวนิสต์ ทั้งด้านการเมืองและการทหาร ที่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ในเครือข่ายของเจ้าสุภานุวงศ์ ซึ่งเป็นสายเดียวกันกับอดีตประธานาธิบดีโฮจิมินห์

เหตุการณ์วันเสียปืนแตก

ผู้ใหญ่บ้านนาบัวในขณะนั้นคือนายอัมลา นามพลแสน ในวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ ทางทางได้ส่งตำรวจ ทหาร ออกปราบปรามฝ่ายคอมมิวนิสต์อย่างหนักในพื้นที่รอยต่อ ๓ อำเภอ คือ ธาตุพนม อำเภอเมือง อำเภอนาแก พื้นที่ระหว่างบ้านนาบัว บ้านหนองฮี บ้านดงอินา รุ่งเช้าของวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ เวลาประมาณ ๕ นาฬิกา ท่ามกลางสายฝนพรำๆ ขณะที่สหายทั้ง ๘ คน ได้แก่ ๑. นายหนูลา จิตมัตย์ (สหายวิหาร) ๒. นายหนูทอง นามวุฒิ (สหายระยอง) ๓. นายคำทา จิตมัตย์ (สหายนาวิ) ๔. นายกายน คำบุตดา ๕. นายกองสิน จิตมัตย์ (สหายเสถียร) ๖. นายสนไชย มูลเมือง ๗. นายยวน จิตมัตย์ ๘. นายลำเงิน จิตมัตย์

ในขณะที่กำลังพักอยู่ที่ใต้โคนต้นแดง ในเวลาประมาณ ๖ นาฬิกา เจ้าหน้าที่นำกำลังเข้าปิดล้อมผู้ร่วมขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์ ในลักษณะแบบพระจันทร์เสี้ยว ได้เกิดการปะทะกันขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับแนวร่วมขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์ ประมาณ ๔๕ นาที สหายเสถียร (นายกองสิน จิตมัตย์) ที่แม่นปืน ได้ยิงกันให้คนอื่นถอยหลบออกไปก่อน แต่สหายเสถียรถูกยิงที่ขาซ้ายลง ส่วนคนอื่นหลบหนีไปได้หมด สหายเสถียรได้ยิงเจ้าหน้าที่ที่วิ่งเข้ามาเพื่อจะจับตัวเขาเสียชีวิต ๑ นาย และปรากฏว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่บาดเจ็บ ๔ นาย เขาจึงถูกกระหน่ำยิงเสียชีวิตตรงนั้น ซึ่งเรียกเหตุการณ์นี้ว่า “วันเสียงปืนแตก” นับจากนั้นมาการต่อสู้กันด้วยอาวุธ ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชาวบ้านซึ่งเป็นแนวร่วมขบวนการของพรรคคอมมิวนิสต์ ได้กระทำการอย่างเปิดเผย ภายใต้แนวความคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน และขยายวงกว้างออกไปเหมือนไฟลามทุ่ง

หมู่บ้านประวัติศาสตร์

ชุมชนบ้านนาบัว เป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของสังคม ที่ปรากฏให้เห็นชัดเจนว่า คนไทยเรามีความขัดแย้งกันทางด้านความคิด ทางการเมืองอย่างรุนแรง จนกระทั่งทำให้ผู้คนในสังคมไทย ลุกขึ้นต่อสู้ฆ่าฟันกันเอง ภายใต้แนวความคิดและแนวทางการเมืองที่แตกต่างกัน ภายใต้ความไม่เข้าใจกัน จนเกิดเหตุการณ์แทรกซ้อน มีผลกระทบอย่างใหญ่หลวง ทำให้เกิดการสูญเสียทั้งสองฝ่าย ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่คนในสังคมไทยจะต้องศึกษาอย่างเข้าใจและยอมรับความแตกต่างทางความคิดของคนในสังคม สร้างความเข้าใจกันให้เกิดขึ้นในสังคมด้วยความอดทน

๒. อัตลักษณ์และความโดดเด่นในด้านต่างๆ ของบ้านนาบัว

๒.๑ ด้านอาหาร

ป่นกบ ต้มไก่บ้าน แกงไก่ป่า ลาบซอยปลา ข้าวหลาม ข้าวต้มมัด

๒.๒ ด้านการแต่งกาย

แต่งกายด้วยชุดเสื้อผ้าพื้นเมืองของชนเผ่าผู้ไท บ้านนาบัว อำเภอเรณูนคร ซึ่งเป็นผ้าทอมือสีน้ำเงินขลิบแดงและออกแบบตัดเย็บตามรูปแบบที่สืบทอดกันมาในอดีต ตึกตาผู้ไทย ของที่ระลึก

๒.๓ ที่อยู่อาศัย

ตั้งบ้านเรือนอยู่ริมฝั่งน้ำ ซึ่งขนาดด้วยลำน้ำ ๒ สายคือ น้ำบังและห้วยแคน อตลักษณ์ของบ้านเรือนเป็นบ้านทรงเล่าต่อخان

๒.๔ ประเพณี

ประเพณีที่สำคัญคือ บุญเดือน ๓ ขึ้นสามค่ำ จะมีการสู่ขวัญควาย สู่ขวัญเล่า สู่ขวัญผู้เฒ่าผู้แก่ ประเพณีผูกข้อมือบายศรีสู่ขวัญ ประเพณีฟ้อนรำบายศรี ฟ้อนรำผู้ไทต้อนรับผู้มาเยือนตักบาตรวันศุกร์

๒.๕ ด้านภาษา

ประชาชนในหมู่บ้านใช้ภาษาภาษาถิ่นคือภาษาผู้ไท

๒.๖ ด้านอาชีพ

ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำนา ทำสวน

๒.๗ ความเชื่อ

ชาวบ้านบางส่วนยังมีความเชื่อผีบรรพบุรุษ ผีไร่ผืนนา และยังมีประเพณีการเลี้ยงผี แต่โดยรวมแล้วเชื่อและศรัทธาในพระพุทธศาสนา

๒.๘ ศิลปะพื้นถิ่น

การเล่นดนตรีพื้นเมือง การฟ้อนรำผู้ไท การรำผู้ไทย การทำพานบายศรี

๒.๙ ผลิตภัณฑ์ OTOP / ผลิตภัณฑ์ชุมชน

การทอผ้าพื้นเมือง ผ้ามัดหมี่ ผ้ายกดอก ผ้าเทป ผ้าฝ้าย การแปรรูปผ้าพื้นเมืองเป็นชุดผู้ไทนาบัว การจักสานไม้ไผ่ ผ้าทอมือ

๒.๑๐ การบริการอื่นอื่นๆ ในหมู่บ้าน

นำเที่ยวชมเส้นทางสายวัฒนธรรม การทอผ้าพื้นเมือง วิถีชีวิตริมน้ำโขง ยาน जानผีที่บ้านผู้ไทยและเส้นทางสายประวัติศาสตร์ อนุสรณ์สถานวันเสียงปืนแตก การขับขานตำนานเพลงประวัติศาสตร์เสียงปืนแตก ทุ่งนาเกษตรอินทรีย์

๒.๑๑ แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและเส้นทางเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

ยาน जानผี บ้านผู้ไท ศูนย์เรียนรู้หมู่บ้าน อนุสรณ์สถานวันเสียงปืนแตก ปาประวัติศาสตร์ ๒๐๐ ปี ทุ่งนาเกษตรอินทรีย์ ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีเส้นทางเชื่อมโยงกับหมู่บ้านนาบัวได้แก่ วัดพระธาตุเรณู ห่างออกไป ๑๒ กิโลเมตร วัดพระธาตุพนม ห่างออกไป ๒๕ กิโลเมตร ชุมชนไทยกะเลิง ๒๕ กิโลเมตร

๓. จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมหมู่บ้านในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน ๒๐๐ คน

๔. จำนวนรายได้และบริการที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าและบริการในรอบปีที่ผ่านมาจำนวน ๓๐๐,๐๐๐บ.

การต้อนรับของชนเผ่าผู้ไทยบ้านนาบัว

ชนเผ่าผู้ไทยบ้านนาบัว อพยพมาจากบ้านโพนสาวเอ้ ชุมชนที่อยู่ติดกันกับเรณูนคร ซึ่งเรียกติดปากว่า “บ้านโพน เมิงเว” เมิงเว คือเรณูนคร จึงเรียกได้ว่า ชนเผ่าผู้ไทยบ้านนาบัว คือคนที่แยกออกมาจาก เรณูนคร ซึ่งเป็นเผ่าพันธุ์ที่เคลื่อนย้ายมาจากฝั่ง สปป.ลาว ตามประวัติเรณูนคร

การรำบายศรีสู่ขวัญ เป็นการแสดงออกของชุมชนต่อผู้มาเยือนถิ่นผู้ไทย สาวๆ ฟ้อนรำบายศรี แสดงออกถึงความยินดีปรีดา

รับด้วยพวงมาลัยจากสาวผู้ไทย

บายศรีสู่ขวัญผู้มาเยือน

ชนเผ่าผู้ไทย มีความเชื่อว่า ถ้าคนเรามีขวัญที่ดี (ขวัญคือสิ่งที่อยู่ภายในร่างกาย เป็นนามธรรม) ก็จะประสบแต่ความเจริญรุ่งเรือง การสู่ขวัญ เป็นการอันเชิญเอาเทพยดาจากภพภูมิต่างๆ ที่พวกเราเคารพนับถือ มาอำนวยการพรให้ผู้ที่มาเยือน ประสบแต่ความสุข โชคดี ซึ่งคำสู่ขวัญ (คำกล่าว) จะเริ่มต้นด้วยการกล่าวถึง พระรัตนตรัย แสดงความนอบน้อมถึง พระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์ ที่พวกเราเคารพนับถือ

ฝ่ายปฎิคม

พานบายศรีจาวสูตรธรรมชาติ

การผูกข้อมือด้วยเส้นฟ้ายาว เป็นการแสดงออกถึงไมตรี ความปรารถนาดี เป็นการผูกมิตร พร้อมกล่าว คำอวยพร

ศูนย์เรียนรู้บ้านนาบัว

เป็นสถานที่ที่เปรียบเสมือนพิพิธภัณฑ์ เก็บรวบรวมวัสดุ อุปกรณ์ที่เป็นร่องรอยวิถีชีวิตของคนในอดีต เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ สามารถเล่าเรื่องราว เหตุการณ์ได้เป็นอย่างดี และรวมถึงเหตุการณ์ วันเสียงปืนแตก ซึ่งเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของคนบ้านนาบัวด้วย

คณะผู้สื่อข่าวสัญจรเข้าชมศูนย์เรียนรู้

หมอสหายฝังเข็มรักษา

ป่าประวัติศาสตร์ ๒๐๐ ปี

ผืนป่าแห่งนี้ เป็นป่าดั้งเดิมของหมู่บ้านนาบัวที่ยังคงสภาพเดิมของป่าไม้ในอดีต มีพันธุ์ไม้ที่หลากหลาย บ่งบอกความเป็นมาของสภาพพื้นที่ในอดีตจนถึงปัจจุบันได้เป็นอย่างดี เป็นหลักฐานทางธรรมชาติที่เป็นตัวบ่งชี้ว่า ในอดีตหมู่บ้านนาบัวล้อมรอบไปด้วยป่าไม้ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีพืชพันธุ์ธัญญาหารหลากหลายชนิด มีสัตว์ป่าอาศัยอยู่บริเวณนี้ตามคำเล่าขาน ผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ได้พึ่งพาอาศัย ทำมาหากิน

กระท่อมปลายนาแห่งนี้ ย้อนไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ชายผู้หนึ่ง ทราบกันในนามว่า ภูมิ ไชยบัณฑิต ได้เข้ามาพักอาศัยอยู่กับญาติที่กระท่อมปลายนาแห่งนี้ เขาเป็นคนมีอัธยาศัยไมตรีกับทุกๆ คน ได้ชักชวนชาวบ้าน พุดคุย ไถ่ถามสารทุกข์สุกดิบต่างๆ จนเปรียบเสมือนมิตรสหายที่คุ้นเคยกัน ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับสภาพ

ความเป็นอยู่ของพี่น้อง ชาวบ้านในแถบนี้ และบางครั้งได้วิพากษ์วิจารณ์ ถึงความแตกต่างกันของคนจนกับคน รวย ความไม่เท่าเทียมกันของคนในสังคม ชาวไร่ชาวนาถูกปล่อยปละละเลย มีการแบ่งแยกชนชั้น จึงมีความ เหลื่อมล้ำกันทางด้านสังคม ในขณะเดียวกันเขาได้กล่าวอ้างถึงแนวคิด หลักการ และอุดมการณ์การปกครองซึ่ง มีความเสมอภาค เป็นธรรม ไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกัน เป็นสังคมอุดมธรรม

ภูมิ ไชยบัณฑิต ได้อาศัยกระท่อมปลายนา แนวป่า ป่าช้าแห่งนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไม่ถึงเป็นสถานที่ พุดคุย แนวคิด หลักการนี้สร้างความศรัทธา สร้างความหวัง เกิดความประทับใจแก่ผู้คนที่ร่วมพุดคุยเรื่อยมา เมื่อวัน เวลาผ่านไป ชาวบ้านได้ซึมซับแนวคิดอุดมการณ์ดังกล่าว จนมีความเชื่อมั่นว่าแนวทางการปกครองนี้จะ เป็นที่พึงหวังของตัวเองและชุมชนได้ และแนวทางนี้ได้แผ่ขยายออกไป จาก ๑๐ เป็น ๑๐๐ จนเขาสามารถ ชักชวนคนที่เลื่อมใส เชื่อมั่นในแนวคิด อุดมการณ์นี้เข้าไปเรียนรู้ ที่ประเทศเพื่อนบ้าน และถูกส่งกลับมาขยาย แนวความคิด อุดมการณ์เดียวกันนี้กับคนในพื้นที่ต่อไป จนกลายเป็น ต้นเรื่องของตำนาน “บ้านนาบัวเสียงปิ่น แดก” ในเวลาต่อมา

อนุสรณ์สถานวันเสียงปิ่นแตก

เป็นสถานที่ที่จัดทำขึ้น เพื่อระลึกถึงเหตุการณ์วันเสียงปิ่นแตก มีต้นไม้ขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นฐานที่กลุ่ม ชาวบ้านที่เข้าร่วมอุดมการณ์กันในครั้งนั้นพักพิงอยู่ เพื่อรอเวลาเคลื่อนไหวหาแนวร่วมทางอุดมการณ์

ท่ามกลางความคิดเห็นทางการเมืองที่แตกต่างกัน ความแตกแยกทางความคิดของผู้คนในชุมชน รุ่งเช้า ของวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๐๘ เวลาประมาณ ๕ นาฬิกา สายฝนพรำๆ ซึ่งลงเม็ดมาอย่างไม่ขาดสาย ณ สถานที่ แห่งนี้ ขณะที่สหายทั้ง ๘ คน ได้แก่ ๑. นายหนูลา จิตมาตย์ (สหายวิหาร) ๒. นายหนูทอง นามวุฒิ (สหาย ระยอง) ๓. นายคำทา จิตมาตย์ (สหายนาวิ) ๔. นายกายน คำบุตรดา (ส.ชายแดน) ๕. นายกองสิน จิตมาตย์ (สหายเสถียร) ๖. นายนาต มุลเมือง (ส.สนไชย) ๗. นายยวน จิตมาตย์ (ส.โกสอน) ๘. นายลำเงิน จิตมาตย์ (ส.นิกร)

ในขณะที่กำลังพักอยู่ที่ใต้โคนต้นแดง ในเวลาประมาณ ๕ นาฬิกา เจ้าหน้าที่นำกำลังเข้าปิดล้อมผู้ร่วมขบวนการทางความคิด ในลักษณะแบบพระจันทร์ครึ่งเสี้ยว ได้เกิดการปะทะกันขึ้นระหว่างเจ้าหน้าที่ตำรวจกับแนวร่วมขบวนการพรรคคอมมิวนิสต์ ประมาณ ๔๕ นาที สหายเสถียร (นายกองสิน จิตมัตย์) ที่แม่นปืน ได้ยิงกันให้คนอื่นถอยหลบออกไปก่อน แต่สหายเสถียรถูกยิงที่ขาซ้ายลง ส่วนคนอื่นหลบหนีไปได้หมด สหายเสถียรได้ยิงเจ้าหน้าที่ที่วิ่งเข้ามาเพื่อจะจับตัวเขาเสียชีวิต ๑ นาย และปรากฏว่าฝ่ายเจ้าหน้าที่ก็บาดเจ็บ เขาจึงถูกกระหน่ำยิงเสียชีวิตตรงนั้น ซึ่งเรียกเหตุการณ์นี้ว่า “วันเสียงปืนแตก” เพราะเป็นจุดเริ่มต้นที่มีการต่อสู้กันด้วยอาวุธ หลังจากมีการเคลื่อนไหวแบบหลบซ่อน ไม่ปะทะซึ่งหน้ามานานหลายปี นับจากนั้นมาการต่อสู้กันด้วยอาวุธ ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับชาวบ้านซึ่งเป็นแนวร่วมขบวนการของพรรคคอมมิวนิสต์ ได้กระทำการอย่างเปิดเผย ภายใต้แนวความคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกัน และขยายวงกว้างออกไปเหมือนไฟลามทุ่ง

การทอผ้าด้วยกี่

กี่ คือเครื่องมือที่ใช้ในการทอผ้าพื้นเมืองตั้งแต่รุ่นปู่ ย่า ตา ยาย สืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น จะประกอบไปด้วยแม่กี่ ไม้แบ่งสำหรับนั่ง ฝีม กระสวย ไม้เหยียบ ผ้าที่ได้จากการทอจะมีหลายแบบ บางคนทอผ้าสีล้วน เช่นสีน้ำเงิน ซึ่งเป็นสีประจำชนเผ่าผู้ไทย บางคนทอผ้าทาสีแดง ซึ่งเป็นสีประจำชนเผ่าทั้งสองสี บางคนทอเป็นผ้าที่มีลวดลาย เช่นผ้ามัดหมี่ ผ้าลายดอก ผ้ามุก

การทอผ้าด้วยกี่

การย้อมผ้า

ปัจจุบัน ผ้าพื้นเมืองเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย ของคนทั่วไป ช่างได้นำผ้าเมืองมาออกแบบตัดเย็บเป็นเสื้อ ผ้าถุง ผ้าพันคอ และอื่นๆ สร้างรายได้ให้ชุมชน ทั้งผู้ทอผ้า ผู้แปรรูป

ผลิตภัณฑ์พร้อมจำหน่าย

ผ้าทอใช้ตกแต่งเสื้อ

เสื้อผ้าพื้นเมืองถือเป็นเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของชนเผ่าผู้ไทย เมื่อมีประเพณี กิจกรรมที่สำคัญ ชาวผู้ไทยจะแต่งกายด้วยผ้าพื้นเมือง สีที่เป็นเอกลักษณ์คือ สีน้ำเงิน แดง ข่างจึงมักดีไซน์เสื้อผ้าให้มีสีน้ำเงินขลิบแดง สวมใส่แล้วสวยมีเสน่ห์

การสานสาตเตย

เตย มีลักษณะเป็นใบกว้างประมาณ ๒ นิ้ว ยาวประมาณ ๒-๓ เมตร ขอบและหลังใบมีหนามคมมาก เป็นพืชที่มักขึ้นตามห้วย หนอง คลอง บึง ทั่วไป เป็นพืชที่มีใบทองถิ่น แต่ปัจจุบันก็ถูกทำลายไปมาก เพราะคนเฒ่าคนแก่ที่สามารถสานสาตเตยได้มีไม่มากแล้ว ก็น่าเป็นห่วงว่า วิชาสานสาตเตยนี้จะหายไปกับกาลเวลา

การนำใบเตยมาสานเป็นเสื่อ (คนผู้ไทยเรียก สาต) มีมานานตั้งแต่รุ่นปู่ย่าตายาย ถือเป็นวิชาการผลิตสิ่งของเครื่องใช้ที่เก่าแก่ประจำเผ่าผู้ไทยอีกแขนงหนึ่ง นับเป็นการพึ่งพาตนเองของคนสมัยก่อน เป็นการใช้ภูมิปัญญาที่ฉลาดในการคิดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับตนเอง ตามวิถีชีวิตที่เป็นอยู่

การสานสาต (เสื่อ) จากใบเตย

การสานสาตจะนำใบเตยที่ตัดหนามออกแล้ว ตัดแต่งให้สวยงาม จากนั้นนำใบเตยไปผึ่งแดดให้แห้ง ตากหมอกหลายเที่ยว จนกว่าจะได้ใบเตยที่เหนียวนุ่ม จึงนำไปสานเป็นผืน ลายสานเรียกกันว่า ลาย ๒ ลายขัด

ยานคนปลุกผี

ยานอวกาศ ฉากหนังเรื่องคนปลุกผี ของอภิชาติพงศ์ซึ่งได้แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานนี้จากแหล่งใหญ่สองแหล่ง คือ การเดินทางไปยังบ้านนาบัว ตำบลโคกหินแฮ่ [อำเภอเรณูนคร จังหวัดนครพนม](#) แล้วได้พบกับชาวบ้านที่ผ่านช่วงเวลาที่รัฐบาลทำสงครามต่อต้านคอมมิวนิสต์ ในช่วง พ.ศ. 2508 - พ.ศ. 2525 และหนังสือ *คน ระลึกชาติ* เขียนโดยพระศรีปริยัติเวที แห่ง [วัดป่าแสงอรุณ จังหวัดขอนแก่น](#)^[3]

ทุนสร้างภาพยนตร์มาจากบริษัทของอภิชาติพงศ์ ชื่อ คิกเดอะแมชชีน, บริษัทอิลลูมิเนชันส์ของอังกฤษ, บริษัทแอนนาแซนเดอร์สของฝรั่งเศส, บริษัทแมตซ์แฟกทอรีและ Geissendörfer Film- und Fernsehproduktion ของเยอรมนี และบริษัทเอ็ดดีเซตาของสเปน^[6] ยังได้รับทุนสนับสนุน 3.5 ล้านบาทจาก [กระทรวงวัฒนธรรม](#) ประเทศไทย^[7]

ยานจานผีและหมวกดาวแดงที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ภาพยนตร์ถ่ายทำในระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2552 ถึง กุมภาพันธ์ 2553 ที่มีอุปสรรคเรื่องภูมิอากาศ ทั้งที่กรุงเทพและในภาคอีสานของไทยโดยใช้ฟิล์ม 16 มม. ในการถ่ายเนื่องจากเหตุผลด้านทุนและต้องการให้ดูเหมือนภาพยนตร์ไทยสมัยก่อนมากกว่า

ลุงบุญมีระลึกชาติ ของอภิชาติพงศ์ ซึ่งนอกจากภาพยนตร์เรื่องนี้แล้วยังประกอบด้วยงานศิลปะแบบจัดวาง (Installation Arts) ที่จัดแสดงในพิพิธภัณฑสถานศิลปะตามเมืองใหญ่ทั่วโลก เช่น มุลนิธิเพื่อศิลปะและการสร้างสรรค์แห่งเมืองลิเวอร์พูล ประเทศอังกฤษ พิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่ปารีส ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น รวมถึงภาพยนตร์สั้นอีก 2 เรื่อง ได้แก่ "จดหมายถึงลุงบุญมี" และ "ผีนาบัว"

การออกฉาย

ภาพยนตร์ออกฉายรอบปฐมทัศน์ ในฐานะภาพยนตร์เข้าประกวดในเทศกาลภาพยนตร์เมืองคานส์เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม พ.ศ. 2553

บ้านผู้ไทย

บ้านผู้ไทยนาบัว ตัวบ้านเป็นการจำลองบ้านสมัยก่อน ซึ่งมีลักษณะบ้านทรงเล้าต่อخان ยกใต้ถุนสูง ซึ่งในสมัยก่อนบ้านจะมีลักษณะคล้ายกันเกือบทุกหลัง บนบ้านจะเป็นห้องโถงเป็นที่หลับนอน ถ้าบ้านใดมีสระน้ำ มีเขย ก็จะกันเป็นห้องขึ้นมามากเป็นห้องหอ เมื่อมีความพร้อมก็จะแยกไปตั้งบ้านใหม่ ด้านข้าง มีห้องครัวต่อออกไปห้องครัว มีอุปกรณ์ เครื่องใช้สำหรับทำครัว มีที่ก่อไฟโดยใช้ฟืน มีเคียงสำหรับวางหม้อเพื่อใช้ในการหุงต้ม ถัดมาเป็นชานสำหรับวางโถ่ง ไหน้ำ เป็นที่ล้างถ้วยชาม ใต้ถุนบ้านก็จะมีอุปกรณ์ต่างๆ แสดงให้เห็นว่าการดำรงชีวิตในสมัยปู่ย่าตายายเขาดำรงชีวิตกันอย่างไร เช่น ครกตำข้าว คราด ไถ เลื่อย ไขปาลาร้า เกวียน และอุปกรณ์ทำมาหากินอื่นๆ ที่ใช้ในการจับปลา เราเข้ามาในฐานะนี้จะได้เรียนรู้การพึ่งพาธรรมชาติ การใช้ชีวิตแบบพอเพียง

บ้านผู้ไทย

อีกด้านหนึ่งที่เรานำเสนอคือจารีต ประเพณีคนผู้ไทยที่เด่นๆ เช่น ประเพณีบุญเดือน ๓ ขึ้น ๓ ค่ำ สมัยก่อนก็จำมีการจำขวัญ (ผูกแขน) ข้าว วัวควาย และผู้เฒ่าผู้แก่ มีการดื่มกินเลาะไปตามบ้านต่างๆ เมื่อเจ้าของบ้านต้อนรับด้วยข้าวปลาอาหาร เหล้ายา เมื่อกินเสร็จแล้วก็จะอวยชัยให้พร เลาะเรื่อยไปอย่างสนุกสนาน ถือเป็นปีใหม่ของคนผู้ไทย

อีกด้านหนึ่งจะนำเสนอจารีตประเพณีเก่าแก่ที่เรานับถือเช่น ประเพณีงานศพ ลุงป้าน้ำอา (ลุงตำพาเข้า) จะเน้นการใช้งานไปที่เขย ถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรง จะละเลยไม่ได้ ไม่อย่างนั้นต้องถูกปรับไหม ตามจารีตที่ถือกัน (ฮิตเค้าคองเขย ๑๔ ข้อ) เช่นข้อหนึ่งว่า “เพินว่า คันว่าลุงตำพาข้าวเจ็บไข้ได้ป่วย กะเฮ่อไปเบ้งไปแยง คันว่าเพินถึงอนิจจกรรมไปแล้วกะเฮ่อเม้นคาบส่งสการได้ อันนี้กะดี คันมีไปเพินไหมได้ หมูโตหนึ่งกับเงิน ๑๒ บาท” ซึ่งเป็นจารีตที่เป็นคำสอนของคนที่มาเป็นเขยผู้ไทย เป็นข้อปฏิบัติที่งดงาม เป็นต้น

ป้ายศูนย์เรียนรู้

ชมและรับบริการฝังเข็ม

แผนที่ท่องเที่ยวบ้านนาบัว

อัตราค่าบริการการท่องเที่ยวและพักนาบัวโฮมสเตย์

ที่	รายการ	จำนวน	ราคา	รวม/บาท
1	เข้าพัก ๑ วัน ๑ คืน ค่าบริการ	1 คน	600	600
	- พักโฮมสเตย์ พร้อมอาหารเที่ยง เย็น และเช้า	1 คน	350	350
	- ชมจุดเรียนรู้จุดละ 20 บาท	5 จุด	100	100
	- ค่ามัคคุเทศก์นำเที่ยว	1 คน	20	20
	- ค่าพาหนะนำเที่ยว	1 คน	20	20
	- ค่าบริหารจัดการกลุ่ม	1 คน	90	90
	- เพื่อสาธารณะประโยชน์	1 คน	20	20

	รวมเงิน	600
--	---------	-----

โปรมโชน จดัพธสุ่ววัญ ผูกแชน การสดงดนตรี การพอนผู้ไทย การชนซ้าง แก่ผู้เข้ามาพักเป็นกลุ่ม 30 คน
 ซ้นไป

คณะกรรมการหมู่บ้านท่องเที่ยวชนเผ่าผู้ไทยและประวัติศาสตร์เสียงปี่นแตก บ้านนาบัว

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	โทร.
๑	นายศักดิ์ดา แสนมิตร	ประธานกรรมการ	๐๘๓-๕๖๓๘๗๔๓
๒	นายสุรศักดิ์ จิตมาตย์	รองประธานกรรมการ	๐๘๑-๑๘๔๑๕๒๓
๓	นายณัฏฐวัฒน์ จิตมาตย์	รองประธานกรรมการ	๐๕๐-๑๑๒๖๒๕๒
๔	นายพิมศักดิ์ จิตมาตย์	รองประธานกรรมการ	๐๕๓-๔๕๑๖๕๘๘
๕	นายพงษ์วิชัย เขียวฉัตร	กรรมการที่ปรึกษา	๐๘๑-๘๒๐๕๗๑๕
๖	นายสันติ ศรียะไชย	กรรมการที่ปรึกษา	๐๘๖-๒๓๘๕๓๘๕
๗	นายคริสต์มาส รุณธาตุ	กรรมการที่ปรึกษา	๐๕๐-๑๐๒๑๓๗๓
๘	นายทองมา จิตมาตย์	กรรมการที่ปรึกษา	๐๘๕-๘๔๓๘๗๘๐
๙	นางเขวเรศ บัวชุม	กรรมการที่ปรึกษา	๐๕๓-๔๒๑๐๕๕๐
๑๐	นายจารึก แสนมิตร	กรรมการที่ปรึกษา	๐๕๕๒๒๕๕๘๔๘
๑๑	นายอภิสิทธิ์ อุคำ	กรรมการที่ปรึกษา	๐๘๔-๒๖๑๕๑๕๔
๑๒	นายจักสิน พิลารัตน์	กรรมการที่ปรึกษา	๐๕๓-๐๗๕๒๕๗๐
๑๓	นายครสวรรค์ ฤทธิกร	ประธานกลุ่มชนเผ่าผู้ไทย	๐๘๑-๗๒๕๘๕๔๑
๑๕	นายส่งเสริม คำหุ้ง	ประชาสัมพันธ์	๐๘๒๘๕๘๔๒๗๕
๑๖	นายเกรียงไกร พลเยี่ยมหาญ	กรรมการเหรียญก	๐๕๒๒๘๒๔๘๒๕
๑๗	นายปิยพันธ์ แสนมิตร	กรรมการเหรียญก	๐๘๓-๓๓๖๐๐๖๑
๑๘	นายมนตรี เสนารัตน์	กรรมการฝ่ายบัญชี	๐๘๐-๐๗๖๑๗๓๖
๑๙	นางมลินี เพขรมี	กรรมการประสานงาน	๐๕๓-๓๒๐๒๓๕๕
๒๐	นางบุญยืน จิตมาตย์	ประธานกลุ่มปลูก	๐๘๑-๐๐๒๕๓๘๕
๒๒	นางเครือวัลย์ ธงวาท	ประธานกลุ่มการแสดง	๐๘๕-๕๔๑๕๕๑๒
๒๓	นายโกวิท ราชสินธุ์	ประธานกลุ่มดนตรีพื้นเมือง	๐๘๑-๐๔๘๗๖๕๓
๒๔	นายวิรัช จิตมาตย์	ประธานกลุ่มนาบัวโฮมสเตย์	๐๘๗-๒๓๐๖๘๓๖
๒๕	นางวิภารัตน์ จิตมาตย์	ประธานกลุ่มอาหาร	๐๕๘-๒๐๕๐๑๕๒
๒๖	นายประจักษ์ จิตมาตย์	กรรมการฝ่ายการตลาด/กลุ่มผ้าทอมือ	๐๘๕-๘๔๑๔๕๐๖
๒๗	นายสมสิน นามวุฒิ	ประธานกลุ่มประวัติศาสตร์เสียงปี่นแตก	๐๘๐-๗๓๕๑๓๐๓
๒๘	นายสาคร พรหมจันทร์	กรรมการและเลขานุการ	๐๖๒-๑๑๕๕๔๑๓

คณะกรรมการที่ปรึกษาหมู่บ้านท่องเที่ยวบ้านนาบัว

ดร.พงษ์วิชัย เจียวมณีรัตน์
ประธานที่ปรึกษา

นายกสันติ ศรียะไชย
ที่ปรึกษา

กำนันคริสต์มาส รุณธาทู
ที่ปรึกษา

นายครสวรรค์ ฤทธิกร
ที่ปรึกษา

นางเยาวเรศ บัวชุม
ที่ปรึกษา

นายอภิสิทธิ์ อุคำ
ที่ปรึกษา

นายจารึก แสนมิตร
ที่ปรึกษา

นายจักสิน พิลารัตน์
ที่ปรึกษา

นายทอนมา จิตมัตย์
ที่ปรึกษา

คณะกรรมการบริหารหมู่บ้านท่องเที่ยวบ้านนาบัว

นายศักดิ์ดา แสนมิตร
ประธานกรรมการ

ผู้ใหญ่สุรศักดิ์ จิตมัตย์
รองประธานกรรมการ

ผู้ใหญ่นันทวัฒน์ จิตมัตย์
รองประธานกรรมการ

ผู้ใหญ่พิมพ์ศักดิ์ จิตมัตย์
รองประธานกรรมการ

นายเกรียงไกร พลเยี่ยมหาญ
เหรัญญิก

นายปิยพันธ์ แสนมิตร
เหรัญญิก

นายมนตรี เสนารัตน์
บัญชี

นางวิภารัตน์ จิตมัตย์
ฝ่ายอาหาร

นางบุญยืน จิตมัตย์
ฝ่ายปฎิคม

นางเครือวัลย์ ธงวาท
ฝ่ายการแสดง

นางมะลิณี เพชรมี
ฝ่ายประสานงาน

นายสงเสริม คำหุ้ง
ฝ่ายประชาสัมพันธ์

นายสมสิน นามวุฒิ
ฝ่ายประวัติศาสตร์

นายวีรชัย จิตมัตย์
ฝ่ายโฮมสเตย์

นายประจักษ์ จิตมัตย์
ฝ่ายการผลิต ผ้าทอมือ

นายโกวิทย์ ราชสินธ์
ฝ่ายดนตรีพื้นบ้าน

นายสาคร พรหมจันทร์
เลขานุการ

ระเบียบการเข้าพักนาบัวโฮมสเตย์

๑. ห้ามเล่นการพนัน
๒. ห้ามทะเลาะวิวาท
๓. ห้ามส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น
๔. ห้ามดื่มสุราสิ่งเสพติด และค้ายาเสพติดทุกชนิด
๕. ห้ามพกพาอาวุธทุกชนิดเข้าบ้านพักและชุมชน
๖. โปรดช่วยรักษาความสะอาดบริเวณที่พักและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
ในชุมชน
๗. เข้าบ้านพักไม่เกินเวลา ๒๒.๓๐ น. หากมีความจำเป็นต้องออก
จากบ้านพักเกินเวลา ให้เจ้าของบ้านพักหรือผู้ดูแล
๘. ห้ามประกอบอาหารหรือก่อกองไฟในที่พักโดยไม่ได้รับอนุญาต
๙. ห้ามแต่งกายล่อแหลมหรือประพฤติกิริยาปฏิบัติตนที่ขัดต่อจารีต
ประเพณีอันดีงามของคนผู้ไทย
๑๐. แจ้งโรคประจำตัวแก่เจ้าของบ้านหรือผู้ดูแลบ้าน
๑๑. ผู้ฝ่าฝืนกฎระเบียบการเข้าพักนาบัวโฮมสเตย์โดยไม่มีเหตุอัน
ควร คณะกรรมการจะพิจารณาดำเนินการตามเห็นสมควร

อีตเค้ากองเขย

- ข้อ ๑ เป็นข้างค้อยกะละได้ชีโห เป็นโขค้อยกะได้ไต่ละได้ เป็นไม้ไผ่ค้อยกะละได้สับพะเส่อเฮินละได้
- ข้อ ๒ น้ำที่เล็ก เคิกที่ยะ ไม้กะชะหนามสน หน้าแข้งเฮ้อเอาเอ็ดหินฝน ตนโตเป็นคนใช้ได้ เพราะว่าลุงตาพา
เข้านี้กะแวงเผ่า เหล้าจืดแล้ว เยอะอาศัยแก้วอาศัยเขย รับผิดชอบ
- ข้อ ๓ หล้าฮาดเฮินโฮ อันนี้กะเยอะอาศัยแก้ว เยอะอาศัยเขยได้ ลุงตาพาเข้าเจ็บไข้ได้ไปกะเยอะอาศัยแก้ว
เขยได้ เชื้อไปเมิง จินกะมีเฮื่อว่าโก เชื้อไปเมิงไทกะมีเฮื่อว่าจ้อได้ รับผิดชอบ
- ข้อ ๔ เฮื่อทำเจอม้าง ตั้งเจอแปง โฮมีขวางเฮื่อขวาง นามิกว้าง เอ้อกว้าง นอนคว่ำกะเฮื่อเหลวเบ็งเคาะควาย
นอนหงายกะเฮื่อเหลวเบ็งโพหญ้า เตัวนี้เวะท้าวหนา เวะพญาชี ปั้นข้าวจีสองท้องก่อนจ้งไป มือเข้า
กะมีเฮื่อไปขอแกง มือแลงกะมี เฮื่อไปขอเข้า เอ้อ... บังพุ่มไม้กะมีเฮื่อเอ็ดสันหลังยาว ไปดงกะมีเฮื่อมา
มือเปล่า ไปเลากะมีเฮื่อมามีอดาย เฮื่อเอาไม้ตายมา ฮองกันหม้อ ไม้ขอล้อมมาหมูนก้นแม่เจ้าเฮิน
- ข้อ ๕ ได้เห็นกะเฮื่อกินแต่ไคว ได้ไ้กะเฮื่อกินแต่ตีน ได้กินขึ้นกะมีเฮื่อเห็นบจ้ามคา ได้กินปลากะมีเฮื่อเห็นบ
จ้ามหญ้าได้
- ข้อ ๖ มาแต่ดง แต่ป่า ได้ขึ้นตอนหนา ปลาตอนเตบกะเฮื่อมาหาลูมาหาเม หาพ่อเผ่าแม่นายเหลว ลูเมเพิน
ยังละแจกไปเฮินหลังยังน้อง ของโตมีท้อเลอกะเฮื่อเอา
- ข้อ ๗ อันฮ้ายมีเฮื่อกะทำ อันชะลามีเฮื่อเอ็ด คือว่า ลูกิงเดว บุงกิงเดว ฟินโด้นเดว จ้าวเปยเพินมีเฮื่อถือหินเฮิน
ลงเฮิน เว้นไว้แต่เป็นตายสายเกิด แล้วกะเพินมีเฮื่อร้องรำทำเพลงเนอะเฮินลุงเฮินตา อ่านหนังสือ
เนอะเฮินลุงเฮินตา เพินมีเฮื่อเอ็ดได้ ถ้า
ขึ้นเอ็ดเพินละไหมได้ ดอกไม้เทนคู้น้ำเต้าเหล้าโชด
- ข้อ ๘ เชื้อลุงแนวตา เด็กท้อก้อย น้อยท้อทุ เพินกะมีเฮื่อเว้ามึงกูหนูโก่ง เพินเว้าว่าเฮื่อเอ็นเจ้าเอ็นค้อย ท้าว
นั้นนางนี้
- ข้อ ๙ เพินมีเฮื่อตีหมาซา ตีหมาเสบ คั่นว่าลุงตาพาเข้านี้ไปเย่มลูเย่มหลาน โอ้ยไปเย่มพ่ออินั่นก่อนแม่อินี่ก่อน
เพินกะมีเฮื่อคี่ตะลางปั้งป้างเทิงเฮิน เพินมีเฮื่อตีหมาซาตีหมาเสพ ลุงตาพาเข้า ถ้าขึ้นเอ็ดนี้เพินไหมได้
เพินไหมหมูโตหนึ่งกับเงิน สี่ตำลึง ข้อ ๑๐ มีเฮื่ออุปงานทานหน้าลูเมอันเป็นคำชี้เด็ดลักกาย เอาไป
เว้าสู่บ้านสู่เมิงเพินฟัง คั่นถ้าขึ้นเว้าเพินไหมได้ อันนี้กะติ เหล้าหมุง เงินฮ้อย

ข้อ ๑๑ เพินว่าอันฮ้ายมีเฮ้อกะทำ อันชะลามีเฮ้อเอ็ด มีเฮ้อขุนน้องน้ำ กะพำน้องเม กินเหล้าผัดไปเซขุน
เชอพ่อเผ่าแม่นาย อันนี้เพินใหม่ได้ ๘๐ ตำลึง

ข้อ ๑๒ เพินว่า คั่นว่าลุงตาพาข้าวเจ็บไข้ได้ป่วย กะเฮ้อไปเบ็งไปแยง คั่นว่าเพินถึงอนิจกรรมไปแล้วกะเฮ้อ
แม่นคาบส่งสการได้ อันนี้กะดี คั่นมีไปเพินใหม่ได้ หมูโตหนึ่งกับเงิน ๑๒ บาท

ข้อ ๑๓ เพินมีเฮ้อคบคนจรหมอนหมิ่น เพินมีเฮ้อสูบฝิ่นกินกัญชา มีเฮ้อดั้นไฮโลชิงโรงลัก ดักลักไปไก่หันลักมา
ไปลักเอาสรรพสิ่งของ ของบ้านของเมิง นำโทษนำโพบมาสู่ลู่สู่เม ใ้มีขวาง นามีกวาง อันนี้เพินละ
ได้ส่งหนีได้

ข้อ ๑๔ คั่นว่าเป็นเขยสู่เนาะ คุดหน่อแก้ว ข้าวหมูตัน จันทะคาด หน้าแข้งคนกะดันผี ดาบโงดิกะบีโดงคม
คั่นว่าเจ้าได้มาสู่ลู่สู่เมนี้ เอ้อ เอามาแจ้งเฮ้อลุงตาพาข้าวหู่จัก คั่นเจ้ามีแจ้งมันตกเฮ้อเสหาย มันละยะแก่เฮา
เจ้าค่อยไปมื่อหน้า

แผนที่การท่องเที่ยวบ้านนาบัว ต.โคกหินแฮ่ อ.เรณูนคร จ.นครพนม

เบอร์โทรศัพท์ผู้ประสานงาน

๑. นายศักดิ์ดา แสนมิตร	ประธานกรรมการหมู่บ้านทองเที้ยว	๐๘๓ ๕๖๓๘๗๔๓
๒. นายสุรศักดิ์ จิตมาตย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๕	๐๘๑-๑๘๔๑๕๒๓
๓. นายนันทวัฒน์ จิตมาตย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๓	๐๕๐-๑๑๒๖๒๕๒
๔. นายพิมศักดิ์ จิตมาตย์	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๔	๐๕๓-๔๕๑๖๕๘๘
๕. นายวีรชัย จิตมาตย์	ประธานกลุ่มนาบัวโฮมสเตย์	๐๘๓-๒๓๐๖๘๓๖
๖. รพ.ศต.บ้านนาบัว		๐๕๓-๔๒๑๐๕๕๐
๗. ศูนย์กู้ภัย อบต.โคกหินแฮ่		๑๖๖๙
๘. รพ.เรณูนคร	๐๔๒-๕๒๘๐๕๒ , ๐๔๒-๕๗๙๒๓๕	
๙. นายสาคร พรหมจันทร์	เลขานุการคณะกรรมการหมู่บ้านทองเที้ยว	๐๖๒-๑๑๕๕๔๑๓

บ้านนายวิवाल เสนารัตน์

บ้านนายศักดิ์ดา แสนมิตร

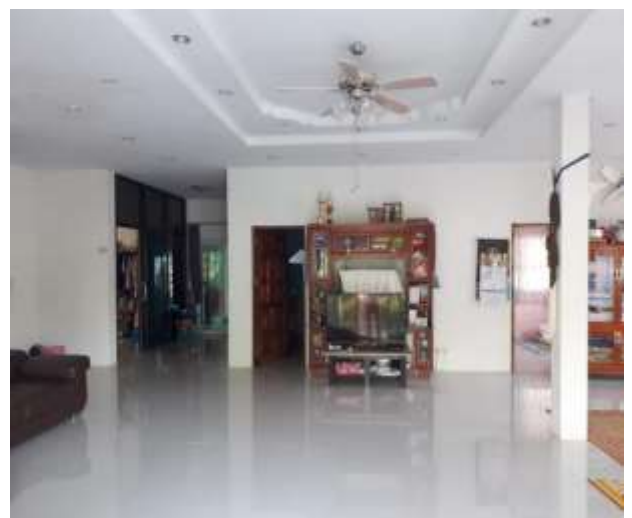

บ้านนางคุณมา นครเขตร

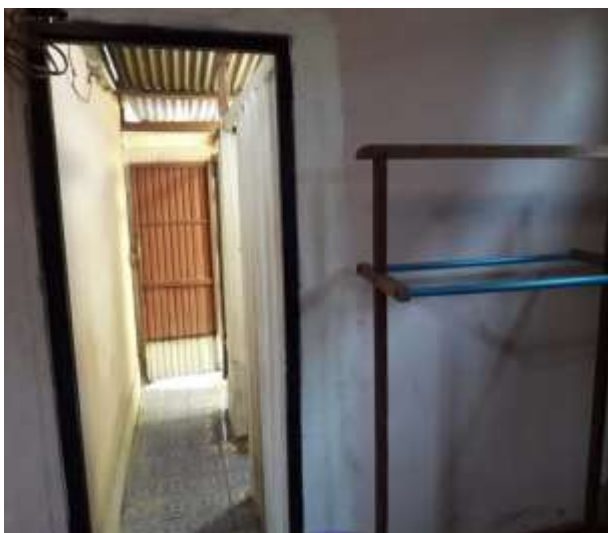
บ้านนายทอนมา จิตมัตย์

บ้านนายวีรชัย จิตมัตย์

บ้านนายสงเสริม คำหุ้ง

บ้านนางสมบุญ นามวุฒิ

บ้านนางเขมิกา รันโรสง

